

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De adultera ca. xcviij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia

tur eunuchi. Id est bene vincentes, ab eni qd est bonu, et nuche qd est victoria. Et hec vltima meritoria est. Cumque pueri oblati ipsouissent manu et bndixisset eis abiit inde.

De galileis quos occidit pilatus.

Capl'm. XCIII.

Ost hec ambu

p labat Iesus i galliea, qd i iudea q rebat eu inficere. Aderat eo tpe qdā nunciantes et de galileis: qd sanguinē pilat' miscuerat cu sacrificiis eoz. Quidam em dices se dei filii mltos seducerat de galileis qd dū duxisset in garizim: vbi dixerat se ascētū celū corā eis dū sacrificaret ei. Supuenies pilat' ipm cum oībo occidit, tumultum ne et iudeos seduceret. Lūqz puraret eos perisse, id qd neqores eent ceteri galileis ait dñs. Non minus iudeos his sceleratos: et similiter nll peniteret perituros, etia hierosolymitas nll peniteret pituros, sicut pierat in siloë, xviii, viri oppressi a turre quā edifica bat, sup q dicit eis similitudinē fculnē non facietis fructū p q cultor vineevit ipetrauit annū ne pbureret donec pbaret ea.

De muliere incurvata, La. XCIV.

Vnqz doceret

c sabbatis i synagoga: erat ibi mulier hñs spm infirmitatis, quam inclinauerat spūs infirmitatis, als satiane, xviii, annis, et imposuit ei manu et creta ē. De scenopiegia, La. XCVI.

Rat aut in pro

e xio scenopiegia, qd sonat vni braculor fictione, et diceret frēs ei ad eū. Transi in iudeā vt discipuli tui visdeant opa tua q facis, q vnde cū illuc cōuenient. Si hoc facis manifestas te mundo, qd. Si et te facis: et nō ex beelzebub, vel si p quia. Hierat p sanguinel Iesi q el gloriā querebat vt inde p̄ticipes fierent. Quibus ipse ait, Vos ascēdite ad dñ festū istū, et ad pmū. Redatē em die festo ascēdit: s qd in occulito. Iudet aut qrehat illū dicentes, Abi ē ille, Et murmur erat de illo, qdā dicebat: bonus est, alij q seductor erat, cumqz ascēdisset docebat in teplo: et murmurabant dicentes, Quō lras scit iste cum non dīdicērī? Cunqz quidā diceret, Non hic est christus, Alij di-

cebāt. Hunc scimus vnde sit, Christus ante cum venerit: nemo scit vñ sit. Hoc dicebant; qd elias dixerat, Generationē eius qd enarrabit. Multaut de turba crediderūt in eis dicētes, Chis cu venerit nūqd plā sig faciat qd hic facit. Et ait illi quidā de turba, Dū gister: dic fratri meo vt dū uidat mecum here ditatem. Qui respōdit, Homo: qd me cōstis tuū iudicem sup vos.

Qd missi vt teneret Iesum ammirabantur verba eius. Capl'm. XCVII.

Iserūt ergo pri

m cipes et pharisei miserosi comphenderet eu. Et ait Iesus Que ritis mez nō innuentis, et vbi ego suis vos nō potestis venire, qdā dicat. Tales nō accedetis ad me: s p̄ reiūrectiōne mlti volēt inuenire me si fieri posset corporalit et nō innuent fide tm inueniet. Et dicebat qdā, Hic ē vere p̄pheta, Alij, hic est christus, Cunqz rediissent ministri ad p̄tifices et phariseos et dixissent ministris, Eur nō adduxistis eum: respōderunt. Nūqz sic locutus est homo vt iste loquitur, Et increpabat eos pharisei dicētes, Nū quid, et vos seducti etis. Quis principia et phariseorū credit in eum. Et ait nicodemus, Lex nostra nō iudicat queqz nll p̄ius audiret ab ipso. Credebat qd si patienter illū audirent sicut ipse fecerat: similes ministris fieri. Et dicerūt ei, Nūqd et tu galileus es ad et a galileo seductus. Scrutare scriptura, et galilea nō surgit ppheta.

De adultera, Capl'm. XCVM.

Iesus autē iterū

i dñs lucilo venit in seplū et sedes docebat populu. Et adducerūt ei scribe et pharisei mulierē deprehensam in adulterio: et querebat qd iudicaret de ea faciendū. Putabat em qd dñs in iudicādo fieret imiserit, et vñ iudicādo, ut immisericordē irriderent, et contra moysen agentes damnarent. Iesus autem inclinans se deorsum scribebat dīgito in terra. Cunqz instantē erigēt se dīxit. Qui sine peccato est vestrum p̄missū in eam lapidez mitrat. Et iterū se inclinans scribebat. Quid scribebat. Quidam dīcam id quod eis respondit. Hieronymus in quādam ep̄stola ad studiosum videt eni velle scripsisse, Terra terra scribe hos viros abil + M. Ex. ad gradus habet pro Hieronymo, Ambrofis, nam Ambrofis haec verba habet lib. 7. ep̄st. 58. ad Studiosum.

Evanglica

etos. Vel terra terrā accusat: in ep̄la ad h̄y
renū. Audientes aut̄ exhibat vñ post alii, et
remansit Iesus solus ab illis, et multe stans
in medio discipulor̄: et dimisit eam in cōde,
innatā dicens. Vade et amplius noli pecca-
re. Et nota, erexit dedit sententiam iusticie
Ite eret in iā misericordie: quod eque utrū
q̄ p̄nū est deo misericordia et punire: quod omnis
christi actio christiani, est lectio.

De parabola diuītis volentis ampliare
borrea sua, et de q̄busdā verbis dñi.

Capl'm. XCIX.

Inc dixit ad il-

t los Tauerē ab om̄i auaricia: cū
sit brevis hoīs vita. Sup q̄ p̄po
sunt eis similitudinē de diuītis, q̄ p̄ fructum
vibertate liberabat horrea sua ampliare. Cū
deus ait. Sulte hac nocte animā tuā repre-
sent a te: q̄ autē parasti cuius erit. Iterū lo-
cūs est Iesus illis multa. Ego sum lux mū-
di. Ego testimonij phibeo de me t̄c. Inter
beccidit plane se dei filiū: et eos in p̄ctō suo
mōtūros, et sc̄tūros q̄s esset cū exaltarent
eū a terra et ipsos nec filios dei eē nec abrae,
et q̄ abraā viderat diem suū, et intulit, anq̄s
abraā fieret ego sum. Ille sol̄ vere est q̄ anq̄s
aliquid fieret vere potuit dicere, ego sum. Tu
lenit ḡ lapides iudei vt iacerent in cū Iesus
aut̄ abscondit se et exiit de tēplo. Et nota q̄
iudei dicerūt. Quinquaginta annos nondū
habes, quidā opinari sunt ab incarnatione
dñi vīg ad passionē plures annos fluxisse
q̄ historijs colligamus.

De cecco nato. Capl'm. C.

Preteriens ie-

e susvidit hoīez cecū a nativitate
et luto facto de salina: cūz limisset
oculos ei⁹ misit eū ad natatorīā siloe, et lauit
ei vidit. Silo fons
ē ad radicē mōs syō. In valle losaphat fz
q̄ nō iugib⁹ aq̄s sed traditōez syroz siloe
incens⁹ boris ebullit manat sub terra.
cū aq̄r̄ exciperent
q̄li stagnū nō lōge a fonte erat obstructū: quā
collectionē mō piscinā: mō natatorīā vocat
scriptura. Erat aut̄ sabbatū. Unū et pharisei
cū accepissent ab illuminato q̄ Iesus eū illus-
minauerat: dixerūt ei. Da glorīā deo. Nō est
bichomo a deo q̄ sabbatū nō custodit. Lū-

q̄ ille cōmendaret Iesum, et adderet. Nunq̄d,
et vos discipuli ei⁹ vultis fieri maledictū
ei: et dixerūt. Tu discipul⁹ illius sis: nos aut̄
moysi discipuli sumus, hūc vñ sit nescimus,
id-est nō approbam⁹. Supra em̄ dixerunt se
eū scire. Putabāt aut̄ Iesum maledictū: et oēs
credētes i cū maledictos. Et cū cū elecissent
foras inuenit cū Iesus. Cūq̄ dixisset ei se esse
filiū dei: ille adorauit eū. Et ait illi Iesus. In
iudiciū ego veni in mundū vt q̄ nō vīdet vī-
deant: et q̄ vīdet ceci fīat. q.d. In h̄ q̄ te mem-
dīcū illumināui: intellige, q̄ ego vīni separa-
re pauperes sp̄itu a sup̄bis q̄ se sciolos fa-
ctant, vt illi illuminēti: isti, i. sciolis cecitatem
mentis incurvant.

De signis p̄fectionis et de impossibilitate
intrandi diuitiē in regnum celoꝝ.

Capitulum. Cl.

Cuz egressus

e eē Iesus i vīa adolescēs genu-
flexo rogabat cū dīcēs. Quid
faciā vt habeā vitā eternā. Cūq̄ intinxisset
et de custodia mādator̄, et audīsz cū seruās
se ea docuit eū de p̄fēctiōe, et vñ signū p̄fē-
ctiōis p̄posuit dīcēs. Vlade et vēde oīa q̄ hēs
et vēni se q̄re me. Est em̄ p̄fēctiō platoꝝ: cu-
ius signū ē relinqre oīa et ponere aīam p̄ ouī
bus. Est etiā ḡēplatiuoꝝ: cui⁹ signū ē hīe
mortē in desiderio et vitā i patiētia. Est et dī-
cīcor: cui⁹ signū ē ḡtinētia. Hoc audīēs ado-
lescēs abiit tristis, erat em̄ pecuniosus valde
et locuples. Tūc ait Iesus ad discipulos. Fa-
cilius ē cameli p̄ forāē ac̄ trāslīre q̄s diuitiē
intrare i regnum celoꝝ. Facili⁹ significat h̄ mi-
nus positiuo sui p̄trarij. I. min⁹ ē difficile, q̄z
min⁹ ē ip̄ossible. Poteſt em̄ de⁹ facere vt ca-
mel⁹ trāseat p̄ forāē ac̄ nō obſtāre. Auas
rū vo q̄ bic noīe diuitiē itelligīt ponere i glo-
ria, si p̄t de potētia: de iūstīa nō p̄t. H̄ad⁹
vo ḡpatiōis inter ip̄ossible ne mīter. Im-
possiblī⁹ ei est equū p̄uerti i lapidē q̄s in asi-
nū, cui ē accōmodatiō naturaliter q̄ lapidi
Fuerūt q̄ dīcerēt i hierusalē p̄uā fuisse por-
tā q̄ ac̄ dicebat, ad quā cūz vētebat camelī
p̄ op̄ēdīo vie cū onerib⁹ suis nō poterāt trās-
ire vīl subīre eā. Exonerati ḡ trāslībat, et iterū
recepīt onerib⁹ minabāti. Scōm h̄ ḡ silitus
do nota hīc: nō ip̄ossible. Oportet cē
auarū amore opū dīmittere si vītē ḡredi ad
vitā. Q̄ aut̄ noīe diuitiē auarū significasset: